

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

blive noget billigere derved, at de Lagre, der nu ligger, kunde indgaa i den nye Brødfremstilling. Nej, der er ikke Rug af Betydning. Beregningerne bygger paa, at den Rug, der ligger, kan strække til til 1. September, og der er allerede nogle, som er begyndt at anvende ny Rug, fordi de ikke havde gammel Rug i tilstrækkeligt Omfang. Jeg vil ikke sige, at der slet ingen ting er, for saa var der jo ingen Grund til at tage en Efterbeskatning. Der ligger selvfølgelig noget Rug visse Steder, men til Gengæld har man altsaa allerede andre Steder brugt af den nye Rug. Nævneværdige Beløb for Rug kan man ikke sige der vil komme ind. Derimod ligger der naturligvis en Del Hvede og Hvedemel, og det kan ikke dreje sig om helt smaa Kvanta, da Beregningen gaar ud paa, at Hveden skal kunne strække til — jeg tror til 10. Oktober; men jeg vil gentage over for det ærede Medlem Hr. Juul, at der er ikke gammel Rug i saadanne Mængder, at det kan betyde nogen som helst Nedsættelse af Priserne.

Saa er der de 18 Øre, som man regner med vil løbe paa, fra Kornet forlader Landmanden, til det gaar ned i Kværnen. Flere Talere kunde ikke forstaa, at man skulde op paa et saadant Beløb. Jeg nævnte i Gaar, at man maa gøre sig klart, at der vil medgaa langt højere Udgifter hertil end i Fjor. For det første købte man i Fjor Kornet hos Landmændene, efterhaanden som man skulde bruge det. Det tør man ikke vente med i Aar, for naar man er klar over, at vi mangler ca. 1 500 Mill. hkg Korn og Foderstoffer i det normale Forbrug til Husdyr- og Menneskeføde, vil man se, at der bliver en saadan Knaphed paa Korn, at det vil være det rigtigste, at man, naar Landmændene skal aflevere Brødkorn, er rede til at tage det, saa snart de vil af med det. Derfor maa vi gaa ud fra, at det Korn, der kommer her ind først paa Vinteren, vil medføre betydelige Lagerudgifter, betydelige Tørringsudgifter og betydelige Forrentningsudgifter vedrørende de Lagre, der skal opbevares gennem Maaneder. Dernæst er Transportudgifterne betydeligt højere end i Fjor, hvor man i langt højere Grad kunde anvende den danske Rug der, hvor den var avlet, og supplere den manglende Rug i de Landsdele, som manglede Rug, med indført Rug. I Aar skal vi nøjes med den danske Rug alene, den fremkommer jo først og fremmest i Jylland, og der vil derfor medgaa betydelige Transportudgifter ud over de sædvanlige

til at føre den rundt i Landet, saaledes at vi alle sammen kan faa den. Det er disse Udgifter, som udgør de Beløb, jeg her har nævnt efter Priskontrolraadets nøjagtige Udregning, meget omhyggelige Udregning. Angaaende Forhøjelsen for Møllerne og Bagerne vil jeg gerne sige, at jeg kan naturligvis ikke garantere for, at Tallene er rigtige. Jeg kan kun henholde mig til, at det er de Tal, som Priskontrolraadet efter mange Forhandlinger og et stort Arbejde er kommet til som det mindst mulige og som jeg nævnte før, maa man ogsaa være klar over, at for Bagerens Vedkommende gælder det, at de har i de sidste Par Maaneder haft betydelige Tab ved Fremstillingen af Brødet paa Grund af de Udgifter, de havde, set i Forhold til de Priser, de maatte tage for Varene. Jeg skal naturligvis, naar man ønsker det, gerne fremlægge i Udvalget de Oplysninger, der er til min Raadighed angaaende dette Forhold.

Om Sammenligningen mellem Brødpriiserne og Rugpriserne nu og før Krigen i 1914 vil jeg gerne sige, at det kan ikke nytte noget at tænke tilbage til Forholdene paa den Tid. Det er mange Aar siden, at Landmændene har kunnet ombytte Rug med Brød i lige Forhold; og hvis der virkelig var en Mulighed for det nu, hvorfor er det saa ikke saaledes, at Landmændene selv opretter Andelsbagerier og faar denne Ombytning iværksat? Det er sikkert, fordi det er ugørligt, saadan som Forholdene ligger nu i enhver Henseende. Vi har jo ogsaa Andelsbagerier her i Landet, men der er sikkert ingen af dem, der kan levere Rugbrød tilbage til Ombytning med Rug, saadan som man kunde i gamle Dage. Men det er ikke alene paa dette Omraade, at Forholdene har ændret sig, men ogsaa paa mangfoldige andre Omraader er der sket Forandringer.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen spurgte mig, om Tilskuddet til Nedsættelse af Brødpriisen ved Opkrævningen af Afgiften af Hvede og Hvedemel bliver det samme som i Aar. Ja, det er Mening, at det skal være de 9 Kr., som er omtalt, pr. hver Tønde Rug, som anvendes. Det er muligt, at Forholdet for Statskassen ikke kan blive det samme. Det ærede Medlem erindrer maaske, at jeg sagde i Fjor, at den Ordning, som foresloges gennemført, maaske vilde medføre, at Statskassen fik nogle Udgifter, fordi det var ikke sikkert, at de Beløb, som indkom ved Hvedemelsafgiften, kunde dække det Tilskud, der skulde gives for at holde Rugbrødsprisen nede, men det har vist sig i Aarets Løb, at de kunde